

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 6 K, pol leta 3 K in za četrlet 1:50 K. Naročnina za Nemčijo 8 K, za druge izvenavstrijske dežele 8 K. Kdor hodi sam po njega, plača na leto samo 5 K. — Naročnina se pošilja na: Upravišтво „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopušča do odpovedi. — Udje „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 12 vin. — Uredništvo: Koroska cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravišтво: Koroska cesta št. 5, sprejemna.
Za inserate se plačuje od enostopne petivrstice za enkrat 24 vin., ali kar je isto, 1 kvadratni centimeter prostora stane 16 vin. Za večkratne oglašne primeren popust. V oddelku „Mala naravnost“ stane beseda 5 vin. Parte in zahvale vsaka petivrstica 24 vin., izjave in Poslano 36 vin. — inserati se sprejemajo do torka opoldne. — Nezaprite reklamacije se pošiljajo prosto.

Rojstni dan našega kralja.

Zadnjo soboto, dne 12. julija, je naš kralj Peter I. slavil svoj rojstni dan. Ves slovanski jug se je ta dan oblekel v slavnostno obleko. Tudi Slovenci, posebno naš rod ob meji, je rojstni dan svojega kralja obhajal kot rojstni dan svojega osvoboditelja. Dasiravno so nam Nemci in nemčurji v svoji satanski sovražnosti do vsega kar je slovansko, slikali dolga leta Srbe in kralja Petra kot roparje, divjake in morilce, — vendar smo se mi Slovenci prepričali, da je vse to, o čemer so nam Nemci govorili o Srbih, sama laž. Srbi s svojim kraljem Petrom in pretolonaslednikom Aleksandrom so naši rešitelji. Kajti, če nas ob preobratu dne 1. novembra ne bi sprejeli Srbi pod svoje okrilje, bi bili Italijani od juga zasedli Slovenijo do Zidanega mosta in bi se, tako polastili bogatih trboveljskih premovalnikov, od severa pa bi bili Nemci se polastili cellega Slovenskega Štajerja. Mi Slovenci sami smo bili prešibki in se smo prešibki, da bi se sami branili proti našim zakletim sovragom, ki se vedno čakajo, kako bi udarili na nas. V globoki udanosti smo molili Slovenci na kraljev rojstni dan za svojega vladarja in njegovo družino.

Slovenski narod, otet tujih spon, kliče svojemu vladarju:

Živel kralj Peter! Živela kraljeva družina Karadžordževići!

Orli! Izobraževalna društva!

Dne 27. t. m. se vrši v Celju tabor Štajerskih Orlov! Udeležite se v obilem številu te prireditve. Iz Kranjskega se je prijavilo do 500 raznih udeležencev: Orlov, Orlic, deklet v narodnih nošah itd. Vsako društvo vzame tudi zastavo seboj. Pohitimo tudi mi Štajerci na to pri-

reditve! Storili so se koraki, da dobimo polovično vožnjo iz Maribora in par naslednjih postaj. O izidu bomo poročali v našem časopisu.

Sporod tabora v Celju 27. t. m. Po dohodu vlakov iz Ljubljane in Maribora sprejem na kolodvoru. Obhod po mestu. Sv. maša na prostem. Tabor naše mladine. Govori več govornikov. Po taboru izlet na Stari grad. Telovadci imajo med tem časom skušnjo za telovadbo. Ob 12. uri kosilo. Po kosilu razgled po mestu in bližnji okolici. Ob 2. uri javna telovadba Orlov, Orlic in naraščaja. Po telovadbi ljudska veselica, koncert godbe itd. Z večernim vlakom povratek domov.

Priglasil k taboru v Celju 27. t. m. za Štajerce. Vsa društva, Orli in Orlice iz Štajerske, pa tudi njih sorodniki in prijatelji naj javijo svojo udeležbo na naslov: „Orli v Celju“. Kdor se bo priglasil, bo dobil legitimacijo, s katero bo žele dobil polovično vožnjo. Brez legitimacije se znižanje ne bo dobilo! Društva naj naznani skupno število udeležencev! Skrbimo za častno udeležbo! Na tabor pride najbrže tudi minister dr. Korošec. Na zdar!

Dva poklona, narodnjakom, ki se potegujejo za lutrovske Švabe.

Odličen Slovenec in narodni veteran iz Jarenine nam piše:

Gospod urednik! Skoro nismo verjeli svojim očem, ko smo čitali v „Straži“, „Slov. Gospodarju“ in „Malih Novicah“ o protestantskih Švabih v obmejnem št. lju in o njihovih najnovejših zaščitnikih. Sočutje in usmiljenje vsakemu človeku — in tudi tem našim največjim narodnim in verskim škodljivcem ga ne odrekamo. Toda roke na srce! Kje pa ste bili vi Jeniči, Gilčverti in sodrugi teh „narodnjakov“, ko je nam obmejnem Slovencem srce krvavelo videti, kako je moloh „Südmarka“ požiral slovenske ljudi drag za drugim, mesto njih pa naseljeval protestante in Viljemovega rajha, ki so kakor strupene mravi je razjedali versko in narodno čustvo vanje od nekdanj v nemški sužnjosti zdihujočih Slovencev! Kje ste bili, ko so si naši požrtvo-

valni voditelji v žalosti belili glavo, kako oteti naše narodne in verske svetinje sigurno se bližajoče pogube, ko so vsenemški agentje hodili med nami kot volkovi, ki ogledujejo, katera jag-njeta bi se dala iztrgati in pogoltniti iz varstva budnega pastirja? In zdaj, ko smo se oddahnili in dobili moč, da raztrgamo vrvi, ki se je vedno tesneje vila krog našega vratu, da nas zadrigne, zdaj priskočijo Südmarkovcem naši ljudje na pomoč, da popravijo in zategnejo zanjko! Ne sovražimo nikogar, niti protestantskih Švabov ne, naše sovrašтво pa velja „Schulvereinu“, „Heimstattu“, „Südmarki“, ki so nas mučila do svojega pogina in nam sekala skeleče rane. Ne le, da so nam sekali kose z živega narodnega telesa, zasledovali so naše nehanje in dejanje korak za korakom, niti kihniti nismo smeli po domače. In sedaj je čas, da se nam rane zace-lijo. Zatorej proč s Südmarkino setvijo! Mi želimo tudi ob meji nemoteno peti svojo pesem, moliti svojo molitev, obhajati svoje šmarnice. Jugoslavija, bodi nam dobra in skrbna mati, očisti naš dom strupenih mravelj in vrni našo rodno grudo našim bratom in sestram!

Priprost mož iz Svečine nam piše:

Za glavo smo se prijeli, ko smo čitali, da so se naši sinovi slovenske matere, ki se sedaj potegujejo za privandane Švabe. Naj povem tudi jaz svoje mnenje. Nisem učen dohtar, tudi bogat verižnik nisem, sem priprost kočar, ki ne živim v blagostanju. A eno imam: Zvest hočem ostati svojem rodu do groba, ne bom se niti za milijon prodajal Švabom. Naj bi tisti „dok-torji“, ki so delali tisto pismo za lutrovske, prišli nas priproste slovenske ljudi na meji vprašat, kake so ti privandanci, če še sami tega ne vedo. Povedali bi jim, da so to tisti ljudje, ki so nas uboge Slovence povsod zasramovali, kjer so le mogli. Posmehovali so se našemu jeziku, našemu petju, našim navadam in naši veri. Pri Švabih stara Avstrija ni niti približno tako hudo rekvirirala živine in žita, kakor pri nas Sloven-cih. Švabe so oblasti oprostile vojaške službe, slovenske fante in može pa so gonili poginjat v strelske jarko, tudi najbolj premožni Švabi so dobili visoke podpore, mnoge uboge slovenske družine pa ne. Če smo Slovenci bili v kaki go-stilni, kjer so se nahajali tudi Švabi, nismo smeli ziniti niti ene slovenske besede. Grozili so nam,

LISTEK.

Januš Golec:

V polkovnikovem vozu.

(Dalje.)

Veterani so prihajali počasi, opotekajočih korakov in k tlom klonečih glav. Niti ednega veselo bistrega ni bilo med njimi, po obrazih vseh se je plazila vidno skrb za ostavljeni dom, nevolja in srd nad vnebovpi-joče kruto postavo, ki se je drznila vkovati že od let in dela trhle kosti na galejo vojne.

Razvrstili so se v novi obleki v dolgo vrsto. V rucu vsakega izmed teh mož je tlelo upanje: gospod oberst bode poslušnil njih stanovske težnje, se zavzel za usodo trpinov, da se jih vrne domu. Začel se je pregled. 65 let stari oberst je pozdravil po delu in po skrbi strpljene starce z:

»Babe šlevaste! Niti eden izmed vas mi ne drži glave po koncu, prsa ven in trebuh noter! Vse naro-be! To je ljubezen do domovine!»

Hvala Bogu! Nobeden ga ni menda razumel, ker so bili vsi iz Moravskega.

G. H... je poromal od moža do moža, da spozna in se prepriča na predstojniške oči o sposobnosti vsa-

kega posameznika. Stari je prelevil svoj obraz v pri-siljeno prijaznost, hoteč privabiti vsaj nekaj dobre vo-lje na potrte žalostne obraze.

Niti eden izmed nagovorjenih se mu ni nasmeh-nil, vsak je tožil o svojih križih in težavah, da, celo jokali so nekateri. Ednega je trgalo po nogah, prosil je terja, da bi si paril revma, drugi je tožil o brezzo-bih čeljustih, tretji o mrazu in mrzlem ležišču. Tako nekako pri sredini je očka nehal s posamezno izpo-vedjo, dal je vesoljno odvezo z:

»Marš! Predobro se vam je godilo doslej! Le ča-kajte, vas že še naučimo!»

Razšli so se siromaki v bridkem razočaranju, ker jih noče umeti star gospod, kaj še le mlad poročnik ali stotnik.

Oberst je nekaj pošepetaval stotniku, razločno pa sem čul le sklep šepeta:

»Tega presnetega kurata sem hotel seboj, pa se mi je odtegnil nekam, da ga nismo našli.»

No, sem si vsaj prihranil eno hinavsko vzpodbud-no laž, s katero bi si bil obremenil vest na višje po-velje.

Stotnik se je oberstu na lahno klanjal, vabeč ga na obed pod streho in na toplo. V trpljenju zamrzlo srce se mi je odvajalo, upal sem: Rešen si! Gromski stari! Odsklonil je po hinavsko vabilo, češ:

»Nisem samo oberst, ampak tudi vojak, ki lahko počaka z obedom do doma.»

Se je postil návidez krivogled, ker je bil sit, da bi mu lahko trl bolhe na polnem trebuhu; a kaj pa z menoj, ki sem bil zbit liki turški prapor, tešč in suh kot oni pajek, ki mu pravijo suha večerja.

Tatek je segel stotniku v roko, blizal se je vozu. Potuknil sem se za kovčke z edino nado: Reši in spasi te le Toporoutz, kjer si preskočil plot vojaško svete zapovedi pokorščine.

Krenili smo po travniku na cesto preko Sadago-re do Czernawke. Vožnja ni bila za me tako grenko poln kelih, ker sem se bil na novo oddahnili, nasedel in je že debelo zapali sneg zamašil vsaj deloma one nkdar zabne, brezštevne grabice, udrtime in kotanje na cesti. Trpinčila in mrcvarila sta me na povratku mraz ter glad. Z-blo me je gotovo radi tega, ker so mi udje preveč utrpli in vsled praznega želodca.

V Czernawki smo postali pred divizijo, pognali zopet proti domu, divizionerja še ni bilo iz Sadagore. Na dnu srca mi je cvetela vera, da se n tokrat veliko trpel na tem izletu, nič jedel in pil; srečno pa bodem vendar le odrčal iz te preozke kletke, četudi z neko liko poklapanimi peruti.

(Konec prihodnjega.)

sramotili, klofotali in nas imeli za tujce, dasiravno je zemlja, na katero so se ukradli s Pražovskega, že sto in sto let slovenska last. Da, mi ubogi, priprosti ljudje, ki smo čutili švabski bič, ko je padal neusmiljeno po naših hrbtih, mi vemo, da so Südmarkini in Heimstattovi Švabi za nas zlodji v človeški podobi. Če pa nekateri slovenski gospodje — magari da so „dohtarji“ — drugače mislijo, je to najbolj žalostna dogodba za nas Slovence. Povem pa vam, da bomo mi s takimi ljudmi, ko pridejo k nam, obračunali, tako kot se spodobi. Izdajalcev mi ne rabimo! Lutrovski Švabi še sedaj grozijo Slovincem. Zato pa proč z njimi. Vlada pošlji jih čimprej v Bismarkovo deželo!

Grozno neurje v Slov. Bistrici.

Slov. Bistrica, 14. julija.

Dnevi 11., 12. in 13. julija so bili dnevi groze in nesreče. Vsak dan popoldne so se zbrali nad Pohorjem grozopolni oblaki in hude nevihte; grom, toča in nalivi so se valili čez Slovensko Bistrico in okolico. Toča je v soboto hudo udarila mesto Slov. Bistrico, okoliške občine Tinje, Loznica, Nova ves in Črešnjevce.

In kar je ostalo — so strašni nalivi in toča pokončali v nedeljo zvečer.

Povodenj je bila taka, kakor je noben človek ne pomni. V mestu samem je voda nastopila po 1 in pol metra visoko, tako da je pohištvo deloma uničeno, deloma hudo poškodovano. Omare, mize, stoli, kuhinjsko in gospodarsko orodje, vse leži križem. Deroča voda je razbila večna vrata in železne rolete pri izločbah. Posebno žalostno je v trgovinah, kjer je skoro vse pokvarjeno. Ves nasip na cestah je gladko odneslo, da štrli spodnje ostro kamenje iz njih. Mostove je odneslo po vsi okolici in tudi mnogo lesa. Na kolodvoru je voda veliko vagonov lesa nagromadila na okrajno cesto 2—3 m na visoko, da je bil ves promet nemogoč. Vrtovi so uničeni popolnoma; kar ni toča pobila, je voda odnesla. Škoda znaša 3—4 milijone K.

Trgovcu Stigerju je hudo razdrapalo tovarno za bučno olje in veliko stotov bučnic je splavalo po vodi. Zrušili so se jezovi, umaknili so se cementni zidovi — ničesar se ni več ustavljalo divjemu elementu.

Posebno žalosten je pogled na okolico. Po njivah in travnikih leži vse križem, kar si misliš, lahko najdeš — največ pa lesa. Na tisoče stotov pa je voda odnesla sena po vsi Bistriški dolini dol do Dravinjske doline. Ubogi kmet, koliko te stanejo delavske moči in zdaj je vse to plen srditega valovja! Treska, toče in povodnji reši nas, o Gospod!

V ponedeljek, dne 14. t. m. se je pripeljal z avtomobilom na mesto nesreče okr. glavar dr. Lajnšič s spremstvom. Odredil je vse potrebno za prvo pomoč. Poslal je vladi opis nesreče in prošnjo za nujno pomoč ponesrečencem.

Politični pregled.

Slovenska politika. — Liberalci na Češkem propadli. — Boji med Francozi in Italijani na Reki. — Mirovna konferenca deluje zelo počasi. — Revolucionarno gibanje v Italiji.

V slovenski deželni vladi v Ljubljani so se duhovi zopet pomirili. Liberalci ali kakor so se sedaj prekrstili „Jugoslovanska demokratska stranka“ je še naprej ostala v vladi, ker naši poverjeniki niso marali iti liberalcem na led in izročiti vseh vladnih poslov uradnikom. Obe stranki naša (Vseslovenska ljudska) in liberalna (JDS) sta se zopet nekoliko pobotali. A pravega miru menda ne bo, ker liberalci ne marajo resnega dela. Ti ljudje bi radi povsod spravili na vodilna mesta svoje pristaje in pri najboljših koritih bi sami radi zobali...

Občinske volitve na Češkem so pokazale, da liberalne stranke, če se tudi na zunaj namazujejo z „demokratsko“ barvo, nimajo več bodočnosti. Kramarova svobodomiselna stranka, ki ima enak program, kakor slovenska liberalna „demokratska“ stranka, je dobila komaj 9% glasov. Od vsakih 100 volilcev je le 9 mož glasovalo za liberalce. Ljudstvo ne mara ljudi, ki se sicer hlinijo za demokrate, sicer pa so največji sovražniki ljudstva. Napihujejo se kakor žaba, glave nosijo po konci kakor prazen žitni klas, sicer pa jih je vse skupaj le sam napuh in same pleve.

Na Reki je prišlo do krvavih bojov med Italijani in Francozi. Italijani tako davno Slo-

vence in Hrvate, da je bilo to Francozom že preveč. Italijani so usmrtili več francoskih vojakov. Vsled tega vlada sedaj na Francoskem veliko razburjenje proti Italijanom. Nekateri listi že pišejo, da bo Francija obrnila Lahom hrbet in bo stopila popolnoma na našo stran.

Mirovna konferenca zelo počasi vrši svoje delo. Te dni bodo menda končana pogajanja z Nemško Avstrijo. In potem dobimo prave meje. Vest, da bomo morali plačati osem milijard vojne odškodnine, so neresnične. Naši ministri so bili v Parizu in so govorili tam z odločilnimi državniki Francije in Anglije. Prinesli so poročilo, da bo Jugoslaviji sicer naložene nekaj vojne odškodnine, a niti približno ne toliko, kot so razkričali Nemci. V Prekmurju bomo dobili toliko ozemlja, da bo prišlo pod Jugoslavijo 62.000 Slovencev in 25.000 Madžarov. Prekmurskih Slovencev je nad 120.000. Kje pa ostane onih 60.000?

V Italiji vre. V Siciliji in drugih južnih pokrajinah je prišlo do velikih nemirov. Italijanski listi bi radi celo stvar olepšali, in pravijo, da so to draginjski nemiri. Gotovo pa je, da se širi po Italiji prekucija. Republikanci in anarhisti zopet dvigajo glave. Največje revolucionarno gibanje je v italijanski armadi. Revolucionarni odbor v svojih letakih obsoja zasedenje jugoslovanskega ozemlja in preganjanje Jugoslovancev. V oklicu pravijo, da hočejo Italijani živeti v miru s svojimi sosedi.

Rekvizicije v Nemški Avstriji.

V Nemški Avstriji, kamor tako srčno želijo naši nemčurji, bodo imeli še tudi odslej rekvizicije živine in poljskih pridelkov. Vole bo smel imeti kmet le, če ima 25 oralov orane zemlje, dve kravi le, če je pri hiši 6 ljudi. Na osebo bodo pustili na teden samo 1¼ kg žita in 1 kg krompirja. Vsako drugo pitano svinjo bo moral oddati državi. Domači (mali) mlinci in žrnje bodo zaprti (zapečateni). Brez kart se ne bo dobilo nobenih živil. Izdeluje se v Nemški Avstriji celo zakonski načrt, po katerem bi moral kmet ali najemnik izročiti ob žetvi vse pridelano žito in krompir. Država pa bi potem dajala kmetu in delavcu živila in seme na karte. Tako bo življenje kmeta v Nemški Avstriji.

Po naših krajih strašijo ljudje, ki so se vpisali v liberalno stranko (JDS), da hoče dr. Ant. Korošec tudi za naše kraje upeljati rekvizicijo. Kdor tako govori iz same strankarske strasti, vedoma laže. Iz zanesljivega vira vemo, da v naših krajih ne bo prav nobenih rekvizicij. Jugoslavija pridelala toliko žita, krompirja, masti in mesa, da ima vsega tega več kot polovico preveč. Dr. Korošec bo kot prehranjevalni minister pritiskal edino na židovske verižnike in veletržce na Hrvaškem in v Banatu, ki guliijo tamošnjega kmeta in kupičijo zaloge na zalogo ter tirajo cene kruhu in mesu neusmiljeno kvišku, kmetu pa plačajo sramotno nizke cene. Dr. Korošec, ki je že od nekdaj zaklet sovražnik rekvizicij, ne bo pripustil, da bi se naše ljudi trpinčilo z rekvizicijami. Pritisnil bo samo židovske krvose. Kdor drugače govori in širi neresnične govorice o dr. Korošču — in takih je posebno mnogo med liberalno demokratsko gospodo — vedoma laže. Primitte ga in ga neusmiljeno ovadite!

Kako je bilo na Koroškem.

Iz Prevalj nam pišejo:

Tri tedne in en dan je divjal pri nas in okolici vihar groze in strahu. V teh dnevih so nam Nemci prinesli še enkrat pokazat in razlagat svojo „visoko kulturo“. Marsikateriga Slovence je ta kultura precej „koštala“. Kako koražno in navdušeno so jo razkladali, da je bilo njihove brate in prijatelje same strah in groza; Hudomušni ljudje so rekli, da jih je bilo celo sram. Do sedaj je ti še sami niso tako natanko poznali, ker so zaostali, odkar prebivajo med Slovenci. Toda „svaka sila do vremena“ pravi Hrvat. Slovenci v družbi svojih junaških bratov Srbov in Hrvatov so se vrnili in Nemci so morali dokončati tritedenski tečaj svoje „kulture“. Instrumente in aparate so kar Slovincem prepuščali. Slovenci in Srbi so jim hoteli njih „kulturno“ delo bogato plačati, pa ti niso čakali, ker so se bali prebogatega plačila. „Jej, kako so šli! Kar čez hribe in doline, se streljali med seboj v veliki zmešnjavi. Na cesti pa, kar jih je bilo, je šlo vse v kalop, drug drugega so puščali za-

daj“. Tako pripovedujejo ljudje. Kako so se ljudje radovali ob tem krasnem pogledu. Tudi v tem oziru so res pravi mojstri. Slovenci, ki so prebrisane glave, kakor pravi pesnik, so se njih „kulture“ dobro zapomnili do svoje smrti in jo bodo še pripovedovali svojim otrokom od roda do roda. Mnogi Nemci pa in nemčurji so bolj trde glave, zato so šli s svojimi učitelji nadaljevat svoj kurz v svobodno republiko, ker ga tu niso prestali. Nekateri so se solzili ob njihovem hitrem slovesu ter žalostno klicali: „Ali nas boste zapustili? Kaj pa bomo mi začeli brez vas?“ Toda glej spaka, nazaj hodijo, drug za drugim in nam jih še obetajo. Ne marajo študirati svoje kulture pri praznem lencu. Mi pa pravimo, da jih nič ne rabimo, naj bodo kjer so, ker si ne upamo z njimi prijateljsko občevati zaradi njih „visoke“ kulture!

Politične vesti.

Zaupnike Kmečke Zveze prosimo, da po vseh občinah in župnijah ustanovijo krajevne odbore in organizacije naše stranke ter naznanijo imena odbornikov pisarni Kmečke Zveze v Mariboru (Cirilova tiskarna).

Protič se je vrnil v Beograd. „Slov. Narod“ poroča: Ministrski predsednik Protič in ostali ministri, ki so bili v Parizu, so se dne 11. julija vrnili v Beograd.

Naši ministri Protič, Mariakovič, Trifkovič in Kramer so bili sprejeti od predsednika francoske republike Poincaréja in od angleškega zunanjega ministra lorda Balfoura. Pri obeh so našli zelo prijazno sprejeto in veliko zanimanje za naše vprašanje. Naš zunanji politični položaj se v zadnjih časih očitno obrača znatno na bolje.

Za slovensko šolstvo v Mariboru. Čudno je, da je treba o tem predmetu še sploh kaj govoriti, ker stvar je jasna kot beli dan. Naša država ni narodnostna država, kakor je bila ranjka Avstrija, nego je narodna država, ki jo tvorijo državljani drugega jezika samo brezpomembne manjšine. Narodno mora biti tudi popolnoma in izključno naše šolstvo povsod, torej tudi v Mariboru. Državljanom drugega jezika se lahko dovolijo vspelednice na slovenskih šolah, a uradni jezik zavoda mora biti slovenski in vzgoja popolnoma v duhu naše države. Kdor ne razume, da se je izvršil popoln preobrat, naj odstopi in naredi prostor drugim, ki niso prežeti avstrijskega duha. Nismo se borili za Jugoslavijo za to, da bi stari gospodje nabijali dalje čevlje na starem kopitu.

Prvi slovenski shod na Sladkem Vrhu pri Čmureku se je vršil v nedeljo, dne 13. t. m. v tamošnji sulferajnski šoli, ki bo odslej slovenska. Govoril je dr. Leskovar.

Novi divji poulični boji v Reki. Berolinskim listom se poroča iz Lugana: Dne 11. julija je prišlo v Reki do novih hudih spopadov med Italijani in Francozi. Italijani so napadli francosko torpedovko, katera je začela streljati. V teh divjih pouličnih bojih je bilo ubitih 80 francoskih vojakov.

Dogodki na Reki dobijo vedno večji mednarodni pomen. Antanta je poslala doli 4 generale, da preiščejo zadevo. Njim na pomoč je poslala tri bojne ladje, francosko, angleško in amerikkansko. Sedaj se Lahi izgovarjajo, da se izgrede napravili madžarski boljševiki.

To so narodnjaki! Listi Jugoslovanske demokratske (liberalne) stranke dajejo prostora izjavam nekega Jeniča in Gilčverta, ki sta sestavljala in predstavljala spomenico na vlado, naj se pusti v Jugoslaviji Švabe, ki jih je Südmarka v germanizatorične namene naselila na črti med Mariborom in Špiljem. Omenjena „narodnjaka“ sta se vozarila v Št. Ilj in sta se tam pogajala z zakletimi sovražniki Slovenstva in Jugoslavije. Župan Thaler je svoj podpis na omenjeno prošnjo že preklcal, a „narodnjaka“ Gilčvert in Jenič še vedno trdita, da se jima godi velika krivica, ker smo v naših listih razkrinkali njuno „delo“. Listi demokratske stranke niso niti z besedico ožigosali Gilčvert—Jeničeve kupčije s Švabi, dasiravno so njih glavni in postranski uredniki dobro poučeni, koliko gorja so povzročili lutrovski Švabi Slovincem na meji. Dejstvo, da se je hotelo ta narodni škandal zamolčati, zasluži vso grajo.

Tedenske novice.

Zlata maša. V sredo, dne 23. julija obhajata preč. g. dr. Anton Suhač, častni kanonik, dekan

in župnik pri Sv. Ani v Slov. gor. ter č. g. Mihael Lendovšek, konzistorialni svetovalec in župnik v Makolah zlato sv. mašo. Bog naj ju ohrani še mnogo let!

Tridesetletnico službovanja v dušoskrbi je obhajalo v torek, dne 15. julija v Mariboru sledečih devet č. gg. jubilarov: dekan Josip Čerjak, prof. dr. Ant. Medved, župnik Martin Medved, dekan Franc Moravec, župnik Franc Ogrizek, dekan Štefan Pivec, dekan Ivan Rotner, prof. Ivan Vreže in župnik Peter Zadravec. (Župnik Josip Gunčer je bil zadržan). Ob 10. uri je daroval v cerkvi sv. Alojzija dekan Franc Moravec slovesno zahvalno sv. mašo, kateri je sledila črna maša in mrtvaške molitve za pet rajnih tovarišev, ki jo je opravil prof. dr. Medved. Med jubilate je prihitel tudi njihov bivši profesor in ravnatelj bogoslovja, sedanji celjski opat preč. g. Franc Ogradi. Vsi skupaj so se poklonili našemu nadpastirju dr. Mihaelu Napotnik. Skupen obed je pripravil prof. dr. Medved v svojem krasno ovenčanem stanovanju. Jubilanti so dobili od vseh strani obilo častitk, zlasti lepo je bilo voščilo zavoda šolskih sester, ki ga ob priliki objavimo v podlistku. Bog ohrani jubilate še mnogo let v korist katol. Cerkvi in jugoslovanski domovini!

Duhovniške vesti. Župnija sv. Ruperta na Vidmu je podeljena č. g. Ivanu Medvešku, žup. na Tinjah. — V vojaško službo je vpoklican č. g. Anton Peršuh, kaplan pri Mariji Snežni. — Za kaplana sta nastavljeni semeniška duhovnika: č. g. Jurij Mikolič v Lučah v Savinjski dolini in č. g. Alojzij Pavlič pri Sv. Marku pri Ptuj. **Nevarno je obolel** preč. g. častni kanonik in dekan Anton Šlander v Starem trgu. Č. gg. duhovnim sobratom se priporoča v memento.

Nov orlovski odsek. Pri Sv. Lenartu v Slov. gor. se je v nedeljo, dne 13. t. m. ustanovil Orel. O orlovski organizaciji je poročal podpredsednik mariborskega Orlovskega okrožja. Odseku je pristopilo 27 telovadcev. Predsednikom je izvoljen br. dr. L. Kramberger, načelnikom br. Fr. Krajnc. Sv. Lenartski fantje le pogumno naprej!

Vse orlovske odseke, vsa mladeniška izobraževalna društva in katoliške organizacije sploh opozarjamo na prireditev celjskega okrožja Orlov, ki bo 27. julija t. l. v Celju. Bratje Orli! Mladost, življenje je zapisano na našem praporu, pokažimo pri tej prireditvi posebno mi štajerski Orli, da nam ni uničila vojska naše mladosti, pokažimo, da nam ni zatrla poštenega, čistega življenja. Zatorej povsod na delo, da se dvigne kmalu zopet Orel visoko v sinje višave!

Zvest član orlovske organizacije umrl. Dne 30. jun. je umrl v Središču po dolgi, mučni bolezni vzoren mladenič, bivši član in načelnik mariborskega „Orla“ br. Rudolf Simonič. Težko, neizdravljivo bolezen si je nakopal v vojski. Veličasten pogreb v sredo, dne 2. t. m. je pričal, kako spoštovan in priljubljen je bil pokojnik. Požrtvovalnega brata, ki je pripravil in vodil prvi polet našega „Orla“ na Telovo 1912., ki je bil vseskozi vzgleden in navdušen „Orel“, veselje staršem, dika in ponos orlovske organizacije, so spremljali na zadnji poti tudi središki „Orli“. Pri odprtem grobu se je z lepimi besedami poslovil od rajnega brata predsednik br. o. Remigij Jereb. Vsem, ki so ga poznali in vedeli ceniti njegova blaga dela, so porosile solze oči. Da res, to je usoda — ona kruta usoda, ki tudi nas čaka. Danes čvrsti, polni najlepših idealov, a jutri — zlomljeni, uničeni! Dragi Rudolf! V Tvojem duhu bomo delali in po Tvojih vzgledih se bomo ravnali, dokler tudi nas ne pokliče Vsemogočni na račun! Ohraniti Te hočemo v molitvi in blagem spominu. Počivaj mirno in uživaj zaslužen plačilo, večni „Na zdar“ v nebesih! Na svidenje enkrat nad zvezdami!

Toča, nalivi in povodnji. Od vseh strani dobivamo poročila o grozni toči, nalivih, strelji in povodnjah na Slov. Štajerju. Radi pomanjkanja prostora nam ni mogoče priobčiti vseh poročil. Naša glavarstva so prosila vlado nujne pomoči in odpis davkov.

Novi Ptuj. Ako se sprehajaš po mestu, vidiš kako se je spremnilo. Vsi nemški napisi trgovcev in obrtnikov so sedaj odstranjeni in nadomeščeni s slovenskimi. Nemški ulični napisi so tudi že dobili slovo. V kratkem času bodo novi slovenski napisi z imeni slovenskih zaslužnih mož, ki so se veliko trudili in žrtvovali za slovenski narod. Na desno od proštije cerkve bo Slomšekova ulica. Nekdajna Cerkvena ulica (sedaj Bismarkova ulica) postane Krekova ulica. In druge ulice dobijo tudi imena

zaslužnih mož in pesnikov, pisateljev. Tudi pesnika Simona Gregorčiča so se spomnili novi voditelji mesta Ptuj. Pregledal sem zaznamovane nove ulice. A žalibog nikjer nisem našel ulice „Dr. Anton Korošca“. Ta mož bi zaslužil, da se Gosposko ulico v Ptuj imenuje po njem. Župan Ornik in njegov ljubček „Štajerc“ sta strašno črnila dr. Korošca. Višavski.

Pošte na Koroškem. Vsled izjemnih razmer in tehničnih težkoč za nekaj časa prekinjeni celokupni poštni promet se je zopet otvoril pri naslednjih poštah uradih naše Koroške: Bela, Borovlje, Črna pri Prevaljah, Dobrlaves, Guštanj, Labod, Pliberk, Področica, Prevalje, Ruda, Sinčaves, Sv. Pavel v Labodski dolini, Velikovec in Zgoranje Trušnje. Pri ostalih naših poštah uradih na Koroškem, kateri poslujejo za sedaj samo za pisemsko pošto, se uvede celokupni promet, čim bodo tehnične ovire odpravljene.

Medostatek pri brzozavnem prometu. Dobili smo naslednji dopis: Včeraj v pondeljek dopoldne sem dobil brzozav iz Radgone, ki je bil tam oddan v soboto ob 9:30 dopoldne. Rabil je torej ta brzozav čez 48 ur, predno je došel v moje roke. Vsebina brzozava je bila, da je umrl tam bližnji sorodnik in se vrši pogreb v nedeljo. Pa sem dobil brzozav v pondeljek! Čudno, kaj ne?

Invalidom bivšega pešpolka št. 87 se bodo julija meseca v drugič izplačevale enkratne podpore. Pravico do te podpore imajo oni, ki so po izvidu nadpregleda spoznani zaveč kot 30% invalide. Invalidi, ki v Jugoslaviji še niso bili pri nadpregledu, naj se javijo pri svojem dopolnilnem poveljstvu v svrhu zdravniške preiskave. — Prošnji za podporo ima vsakdo priložiti potrdilo pristojne občine in orožniške postaje, da je brez premoženja, in podpore res potreben. Slepici, težko pohabljeni in za vsako delo nezmožni dobijo poleg podpore še posebne doklade. Podpore se bodo pošiljale le po pošti, zato naj navede vsak v prošnji svoj natančen naslov.

Vpokojeni častniki in vojaški uradniki. Ker je ministrstvo za vojno in mornarico z naredbo z dne 26. junija t. l. odredilo, da morajo vsi vpokojeni častniki in vojaški uradniki položiti pismo prisego, se ti častniki in vojaški uradniki tem potom pozivljajo, da se v najkrajšem roku javijo pri naslednjih komandah: Štajersko obmejno poveljstvo Maribor, komanda mesta Ljubljana, orožniška postaja Kočevje, polkovna okrožna komanda Celje, polkovna okrožna komanda Pliberk v svrhu položitve prisega. Podrobnejše podatke dobe imenovani pri gori omenjenih komandah.

Opozarjamo! Ker se še vedno oddajajo poštam pisma, frankirana z 20 vinarso znamko, morajo naslovniki plačevati globe. Opozarjamo, da se morajo navadna pisma frankirati z znamko po 30 v, dopisnice pa z znamko po 15 v.

Za šivilje se dobi v Cirilovi tiskarni Rantov modni album. Cena 3 K 50 v, po pošti 4 K.

Dne 27. julija vsi v Celje na veliko slavnost naših Orlov!

Gospodarske novice.

Denar, ki je naložen v Nemški Avstriji ni izgubljen. Nemci sicer nalašč zadržujejo denar, ki so ga naši državljani naložili v njihove denarne zavode in nočejo izplačevati Slovincem hranilnih vlog, a jim vse skupaj ne bo prav nič pomagalo. Opozarjamo naše ljudi, da bodo po podpisnem miru z Nemško Avstrijo dobili izplačano vse do zadnjega vinarja. Eno pa povdarjamo: „Slov. Gospodar“ je vedno in vedno pisal: Slovenci nalagajte svoj denar v slovenske denarne zavode. Držite se tega pravila še posebno sedaj!

Hmeljske cene na žatečnem trgu zopet padajo. Pretekli teden se je za žatečki hmelj plačevalo 700—750 K za 50 kg. Torej je cena padla za 30—70 K pri 50 kg. Na Češkem bo, kakor piše „Saazer Hopfen- und Brauerzeitung“, precej dobra letina. Ugodna cena bo mogoča le, če bo dovoljen prost izvoz. — V Savinjski dolini je napravilo sedanje veliko deževje na hmelju mnogo škode.

Zaplenjeni konji. Neka židovska družba je hotela iz Jugoslavije spraviti čez mejo Jugoslavije veliko število konj, med katerimi jih je bilo precej sposobnih za vožnjo in plemo. Pošiljatve so v Mariboru ustavili in živinozdravnik g. Hinterlehner jih je pregledal ter dobre konje izbral in jih deloma oddal kmetom. Ravnal je popolnoma pravilno. In glejte! Nemški žid si je najel slovenskega odvetnika dr. Rapoca, da ga ščiti! Ko je pretekli teden komisija oddajala v

mariborski topniški vojašnici konje obmejnemu kmetu, je prišel dr. Rapoc kot zastopnik židovske družbe in je zahteval, naj se oddaja teh konj ustavi. Taki prijatelji slovenskega kmeta so liberalni advokati!

Bencin za poljedelce. Iz Beograda smo prejeli brzozavko: Zadrage in poljedelci, kateri rabijo bencin za mlačvo, naj se takoj obrnejo na oddelek za prehrano v Ljubljani. — Vesenjaj, narodni zastopnik.

Želja naših tobakarjev. Vsi smo v vsakem oziru zadovoljni, da smo se otresli nemškega jarma, ki nas je tlačil dolga leta in imamo kar največje zaupanje v novo vlado ter smo ji radi v vsem pokorni. Iznenadilo nas je pa sedaj in še poprej razglašeni ostri ukaz, da se ne sme saditi tobaka. Nikdo ga rad ne sadi, ker je pač delo z njim v primeri z dobičkom preveliko; pa ker nam dajo tobaka sedaj samo še toliko, da se ga popolnoma ne odvadimo, smo ja k temu primorani. Zato naj vlada v prvi vrsti skrbi, da bomo imeli dovolj tobaka, potem pa naj sajenje prepoveduje. Vsak od nas si bo rajši kupil tobak in tudi državi bo s tem mnogo pomagano, ker so tobakarji tudi kos stebra države. — Valentin Tobakar.

Peronospora na vinski trti se pojavlja vedno bolj in bolj. Kakor hitro bo nastalo lepo vreme bo treba takoj močno škropiti in žveplati.

Cena svinjam zopet raste. Pitane svinje plačujejo sedaj 1 kg žive teže po 12—15 K.

Francosko sukno in platno ima v velikih množinah v zalogi „Hrvatsko trgovačko prometno društvo“, Zagreb, Ilica br. 48.

Dopisi.

Pobrežje pri Mariboru. V nedeljo, dne 27. t. m., priredi naša vrla prenovljena požarna bramba na Balonovem gostilniškem vrtu veliko ljudsko veselico z obširnimi sporedom. Začetek ob 15. uri. Natančnejše sledi.

St. Ili v Slov. gor. Tukaj je umrl Rupert Repnik, bivši načelnik kmetijske podružnice. Bil je sicer naš politični nasprotnik, a v gospodarskem oziru je storil mnogo dobrega. Naj počiva v miru!

Sv. Trojica v Slov. gor. Dekliške Marijine družbe Slov. gor. opazarjamo na veliki dekliški shod, ki se tu vrši v nedeljo, dne 20. julija. Ob 10. uri bo pridiga za dekleta in slovesna sveta maša. Od 1.—3. ure se vrši na prostoru pred samostanom veliko dekliško zborovanje. Ob 3. uri bo nauk za dekleta in slovesne večernice. Dekleta Slov. gor., ki ljubite Boga in Marijo in Jugoslavijo, pridite od vseh strani, da se poživite v pravem duhu in navdušite za novo sveto delo v prenovljeni domovini sebi v veselje in v blagor katoliški Sloveniji!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Ciril-Metodova slavnost 6. julija je vse udeležence navdušila za naša apostola. Govora mladenke in domačega župnika, dve deklamaciji, prizorček in petje je k temu veliko pripomoglo. Igra „Repoštev“ pa nam je nudila izvrstno nedolžno zabavo.

Celje. Katoliškonarodni dijaki uprizorijo v mestnem gledališču v nedeljo, dne 20. t. m. ob 15. (3.) uri „Miklovo Zalo.“ Vabimo k obilni udeležbi.

Koncert Druzovič-Brezovšek. V torek, dne 22. julija priredita gospa Ljudmila Druzovičeva in operni kapelnik Ivan Brezovšek iz Ljubljane v veliki dvorani Narodnega doma koncert. Gospa Druzovičeva je učenka bivše dunajske operne pevke Leclairjeve, ter graškega opernega pevca J. Jessena. Z uspehom je že mnogokrat nastopila v čitalniških koncertih. Pela bo tokrat skladbo slovenskih, čeških, hrvatskih in srbskih skladateljev, kakor tudi francoskih mojstrov opere, Thomasa in Gounoda. — Gospod I. Brezovšek, bivši operni kapelnik v Metzu in Mannheimu, je sedaj operni kapelnik v Ljubljani, kjer si je takoj pri svojem prvem nastopu pridobil burno priznanje občinstva. Kot pianist je že v mladih letih nastopal v Švici, na Norveškem in in Nemčiji, ter marca meseca t. l. v Ljubljani. Proizvajal bo med drugimi tudi skladbe Poljaka Chopina in Rusa Rachmaninova. Koncert bo torej poskušal pospeševati stik z drugo umetno slovansko kakor tudi francosko glasbo. Ponavljal se bo v Ptuj, v Rogaški Slatini in v Ljutomeru. Vzpored se še priobči.

Krčevinski šolarji priredijo v nedeljo dne 20. t. m. ob 5. uri popoldne v veliki dvorani „Narodnega Doma“ v prid Dnevnu Zavetišču v

Mariboru dobrodelno predstavo s sledečim sporedom: 1. Materin blagoslov. Mladinska viteška igra s petjem in rajem v treh dejanjih. 2. Planšarica, šaljiv prizor s planin. Vstopnice je dobiti od srede naprej v prodajalni g. Vilko Weixl na Glavnem trgu.

Francoski tečaj v Mariboru. Da se ustreže učencem iz mesta, se pouk vrši vsak torek in četrtek od 19. do 20. (7. do 8.) ure. Zadnja ura se ponavlja v soboto od 17. do 18. (5.—6.) ure za udeležence iz dežele. Začetniki še lahko vstopijo. — M.

Tudi salamonska razsodba. Več mariborskih trgovcev je spremenilo svoje napise. Johanni in Hansi so se spremenili v Ivane ali Janeze, Friederichi v Miroslave, Gottfriedi v Bogomire itd., a glej ga spaka! Magistrat je spoznal, da taka sprememba ni na mestu. In Ivani so morali na svoje napise naslikati zopet nemškega Johanna itd. Kdor tega ne verjame, naj vpraša trgovca Johanna Sirk, ki je pred 14 dnevi še imel napis Ivan Sirk. Magistrat baje stoji na stališču, da mora vsak trgovec v slovenščini napisati svoje ime tako kakor je trdka registrirana. Kdo more razumeti to? Na eni strani zahteva magistrat do 1. julija samoslovenske napise, a na drugi strani pa prepoveduje pravilno pisavo imen. Kdo bo to razumel!

Prireditve.

V nedeljo, dne 20. t. m.

Pri Sv. Trojici v Slov. gor. popoldne velik deklški shod za deklške Marijine družbe celih Slov. gor. — V Makolah po večernicah v narodni dvorani prireditve Orla in Dekliške Zveze. — V Gotovljah ob 18 (6.) uri v dvorani g. Malgaja gledališka predstava Slov. kat. izobraževalnega društva. — V St. Petru v Savinjski dolini popoldne na vrtu gostilne Cvenk veselica prostov. požarne brambe. — V Ptuj ob 16. (4.) uri v Narodnem domu koncert ptujskega pevskega društva s sodelovanjem ptujske mestne godbe. — V Rimskih toplicah po ranem opravilu v šoli shod Bralnega društva. — V Smartnem v Rožni dolini pri Celju po rani maši zborovanje kmetijske podružnice. Predava strokovni učitelj g. inž. Zidanšek o živinoreji. — V Braslovcah po večernicah ponavljanje nedeljske prireditve bralnega društva v isti namen. — V Mariboru ob 17. (5.) uri v veliki dvorani Narodnega doma dobrodelna predstava hrčevinskih šolarjev v prid Dnevnu Zavišću v Mariboru. — V Framu popoldne po večernicah v uradnih prostorih občni zbor Kmečke hranilnice in posojilnice.

V nedeljo, dne 27. t. m.

V Središču ob pol 14. (pol 2.) uri v Društvenem domu čebelarški shod, ustanovitev čebelarke podružnice in praktično razkazovanje čebelnjakov. Na shodu govori potovalni učitelj g. Jurancič. — Pri St. Rupertu v Slov. gor. popoldne po večernicah v gostilni g. Krajncu gledališka predstava Katoliškega bralnega društva. — V Pišecah ob 15. (3.) uri v uradnih prostorih občni zbor Kmečke hranilnice in posojilnice z navadnim dnevnim redom. — V Oplotnici ob 15. (3.) uri v uradnih prostorih redni občni zbor Ljudske posojilnice z običajnim dnevnim redom. — Na Pobrežju pri Mariboru ob 15. uri ljudska veselica Prostovoljne požarne brambe na Balonovem gostilniškem vrtu.

Listnina uredništva.

Dopisnikom: Zadnji hip smo dobili zopet toliko obširnih dopisov, da bi lahko napolnili z njimi tri „Sl. Gospodarje.“ Nekateri smo mlačno skrajšali, druge pa odložili za prihodnjice.

Ciril-Metodovo slavljen naših junakov v Slovenskem Korotanu.

(Izvirno poročilo).

Grebinje, 5. julija 1919.

Poroča nam priprost vojak, kako so junaki našega domačega pešpolka slavili predvečer godu sv. bratov Cirila in Metoda na tleh osvobojene zemlje koroške.

5. četa kr. marib. pp. se nahaja v Grebinju, lepem trgu v velikovškem okraju. Na predvečer godu sv. bratov Cirila in Metoda je četa priredila pod vodstvom nadpor. Hamerska in por. Pinteriča malo, a pristrčno slovesnost. Ob 21h je četa po odpevanju narodne himne „Lepa naša domovina“ odkorakala po trgu, prepevajoč „Orao klikče sa visine!“ na stari grad, kjer so se zažgali 4 mogočni kresovi. Ob čarobnem svitu bakelj je potem četni narednik Roman Bendé imel slavnostni govor, v katerem nam je razložil pomen Ciril Metodovih kresov in nam

podal nakratko zgodovino delovanja prvih slovenskih blagovestnikov. Tajinstvena tišina je vladala med govorom in mi vsi smo v mislih pritrjevali našemu četnemu naredniku. Ko je končal svoj govor, smo v čast našega kralja Petra, regenta Aleksandra, gen. Maistra in vseh naših voditeljev zaklicali trikratni gromoviti Živijo! Navzoči so bili tudi zastopniki tukajšnjih Slovencev, katerim smo na obrazu čitali tiho srečo in zadovoljstvo nad svobodo, katero so po dolgem trpljenju vendar dočakali. Mi vsi čutimo z njimi, saj so oni sinovi in hčere ene in iste matere Jugoslavije. Po govoru je izbrani možki zbor zapel zopet „Lepa naša domovina“, „Orao klikče sa visine!“ — „Oj Srbijo, mati!“ — „Tam čez jezero, čez gmajnico“, „Slovensko dekle“ in več narodnih pesmi. Medtem smo opazili na sednjih gorah in poljanah številne kresove in sladko nam je bilo pri srcu, kakor da smo doma na naših goricah. To zemljo hoče lačni tujec razkosati in potisniti v svoje nenasitno žrelo? Kar ne more oholi Švaba sam ponemčiti, pa v bratski ljubezni s prej tako osovraženem „kaceldrukerjem“ skuša razdeliti zemljo naših očetov. — V nas pa še tli ona močna neugasljiva iskra ljubezni do rodne grude — (naš narednik nam večkrat pravi, da bi to morali biti kresovi in ne iskrali) in ta je močnejša kakor vsi zviti sklepi nepoučenih diplomatov. V naši pesti je sila, v srcu odločnost, v mislih — domovina! Okoli 23. ure smo končali našo skromno slovesnost, ki je, kakor smo zvedeli od grebinjskih zaslepljenih nemških duš, napravila na iste zelo ugoden vtis. Razsvetljena gora v slavo prvih slovenskih blagovestnikov, naj bi bil začetek nove, srečnejše dobe za uboge koroške trpine!

Toliko o slovesnosti, o kateri bi Vam rad podal lepše poročilo, ko bi bil malo bolj — šolan. Imamo pa še mi vojaki nekaj bolečin, ki jih pa občutimo precej. Potrebovali bi slovenskih časopisov za sebe in za narod, med katerim prebivamo. Od nikoder ni časopisov, na vsezadnje lahko Nemci govorijo, da smo brez kulture. Mogoče nekateri mislijo, da še čitati ne znamo. Ti ljuba slovenska mladost tam v zaledju, zdrami se, pošlji Tvojim sinovom duševne hrane! Željni pa smo tudi novic iz našega velikega kraljestva. — V imenu cele čete pozdravljajo vse prijatelje in znance v zaledju kakor tudi vsa slovenska dekleta: p. Strgar Pavel, p. Stranič Karel, p. Bratuša Roman, pd. Žižek Fr., pd. Meško August, pd. Rozman Ernst, pd. Vičar Ivan in sploh vsa 5. četa kr. marib. pp.

INSERTATI.

Kaplan vinski stikalnico, kakor se rabi pri vinogradih. Ponudbe na Franca Podlipnik, Tezno 57, Maribor. 167

Rabim večje število izvežbanih črvarjev pri ugodnih rekordnih plačilih. Oglas pri drvarskem mojstru Jož. Gorjanc, v Rušah. 168

Čisti čebelni voski kupi po najvišji ceni Josip Serec, trgovina, Maribor, Tegethoff, c. 57. 168

Čevlje in sandale, fine moderne izdelane ima v zalogi in jih razpošilja po poštarnem povzetju mirenka „Čevljarska zadruga“ v Vrbovcu pri Mozirju. Čevlje so iz lahke sevro-medie kože, boksa in teletine. Dobite visoke, nizke in salonske moške, ženske, deške in otroške čevlje ter sandale. Cene usnja se dvigajo zato naročite čimprej! Pri večjem odjemu primeren popust! Prodajalna tudi v Celju „Narodni dom“. Zmerne cene! Zahtevajte cenike! 149

FRANJO FARIČ, prva mariborska tovarna za izdelovanje in popravila poljedelskih strojev, se priporoča. 150

Čistilne stroje za čisto, sodne mline, mlatnice, vitelne, siromesnice najboljšo vrsto ima vedno v zalogi Josip Osolin, Laško. 147

Gospodinjki tečaj. Na kmetijski šoli v St. Jurju ob j. žel. se bode vršil gospodinjki tečaj od 9. septembra do 18. oktobra t. l. V tečaj se sprejme 15 učenic, oziroma na veliko dražjo letošni prostih mest. Vsaka učenka plača za prehrano, stanovanje itd. po 150 K za cel tečaj. Prošnje, katerim je priložiti: krstni list, domovnico, zdravniško, navstveno-ter šolsko spravevalo, naj se pošljejo do 1. avgusta t. l. na ravnateljstvo kmetijske šole v St. Jurju ob j. žel. Ravnateljstvo. 144

Orkesterprijano tudi za igrat z rokami in električni orkestron z močnim polnim glasom pripraven za boljše gostilno se prodaja Josip Brandl Maribor, Schmidreger gase 5. 149

Dobro idočo PEKARNO na Slovenskem ali Hrvaškem išče Jurgec Jakob, St. Ilj v Slov. gor. 169

JAJCA, vsako množino in po najboljših dnevnih cenah, kupuje trdka Maks Bobič v Središču.

Opr. šte. Ne I 344/19.

PROSTOVOLJNA BODNA BRATEVA

Od kr. okrajnega sodišča v Ptaju se bode na predlog gosp. Kätke Lerch v Ptaju sledeča zemljišča in premoženja na javni dražbi prodala: a. vlož. št. 30 kat. obč. Dolena obstoječa iz 8 parcel. b. vlož. št. 31 kat. obč. Dolena obstoječa iz mnogih parcel. c. vlož. št. 1 kat. obč. Jančevski vrh obstoječa iz 8 parcel. K tem nepremičninam spadajo še premoženja obstoječa iz raznovrstnega pohištva, sodov, orodja in posebanega lesa. Izključna cena 50.000 K in se ponudbe pod to ceno na sprejmejo. Dražbeni dan se določa na soboto dne 19. julija 1919 ob 10. uri v notarski pisarni Franca Strafella v Ptaju. — Kr. okr. sodišče v Ptaju, odd. I., dne 4. julija 1919. 152

Izpostavljeno 3000 K od Koroške alic do Leitensberga (Peklar). Pošten najditelj se presli da vrne proti nagradi Gasparju Urih, Zg. Jak. dol, Sv. Jakob v Slov. gor. 174

Jedilno sel in viličnice dobi v celoti ineh Gospodarska Zveza v Ljubljani. P. t. reflektanti naj blagovoljno poslati svoja naročila takoj. V zalogi ima sledeča: žvepleni cvet, modro galico, rafijo in živinsko sol. (Koruzna pride v kratkem. 138

očan krojaški šivalni stroj se prodaja pri g. Stubeberger, Tegethoff-ova cesta št. 44, na dvorišču, Maribor. 176

Posestivo v St. Ilju v Slov. gor., znano v lepi legi, četrt uro do kolodvoza, lepa gospodarska hiša, 9 orlov zemljišča, nikoli primanjkuje dobre vode, obilo žlahtnega sadja, staveni prostori, je za oddati. Cena 50.000 dinarjev. Naslov pove uprava lista. 166

Mapco k živini in čelika k svinjam se sprejme takoj v župnišču ob Dravi. Plača po dogovoru. Ponudbe na upravnistvo lista. 118

Žive apno, alično in strušno opoko v celih vagonih ponuja Valentin Urbančič, Bleiweisova c. 18. 180

Išče se dekla proti dobremu plačilu, katera razume vsa gospodarska dela. Vstop takoj. pri oskrbniku Vudler v Spilju. 131

Prodaja se: 1. benzin-motor 4 HP, 1. enajstni mlin, 1. stroj za košenje travnikov, 1. kope, 4. gumijeva kolesa za polkri voz. Vpraša se pri graščinskem oskrbniku Hartenstein p. Slovenjgradec, 1833

Naznanilo oddaja in prevzema trgovine.

Cenjenim odjemalcem in občinstvu v celju in okolici vjudno naznanjam, da sem svojo knjigarno, trgovino s papirjem in pisalnimi potrebščinami prodal z današnjim dnem trdki Goričar & Leskovšek v Celju, katera bode vodila trgovino naprej. Zahvaljujem se ob tej priliki za meni izkazano zaupanje ter prosim, da isto ohranite v bodeče tudi mojim naslednikom. — Jurij Adler.

Naznanjava cenjenemu občinstvu in odjemalcem, da sva z današnjim dnem kapila knjigarno, trgovino s papirjem in pisalnimi potrebščinami Jurij Adler v Celju, Glavni trg, ter bodeva do trgovino vodila nadalje. Potrudila se bodeva cenjene odjemalce s solidno in točno postrežbo najboljšje postrežbi ter prosiva, da nam prejšnji trdki izkazano zaupanje ohranijo tudi za naprej. — Goričar & Leskovšek. Celje, dne 28. majnika 1919. 151

Sprejem dva klapca h konjem in enega ali dva za delo v skladiščih. Upoštevajo se le marljivi, trezni in pošten delavci. Dobra hrana in plača. V slučaju sprejema se potni stroški v Ljubljano povrnejo. Zglasti se je v volitrgovini Fran Derenda, Ljubljana, Emonska cesta 8. 165

Oskrbnik za vinogradarstvo in živinorejo išče primerno službo. Naslov: Gabriel Ambroz v Trati, p. Cmurak. 160

Učenca sprejme proti plačilu Gustav Philipp, črko-slikar, Viktoringhofova ul. 17, Maribor. 166

Zaradi pomanjkanja traverz, katerih sedaj ni za dobiti, naj si vsakdo pri meni naročuje napravo iz koroškega betonskega traverza, katera so enake močne in zelo poceni. Korošec Dragotin, staveni mojster, Braslovce. 175

Trčan med (strd) pristen čebelni, zjameno čist, svetel, prodaja Fr. Kirar, Sv. Peter pri Marib. 161

Žične mreže

za ograjo se dobijo pri Jožetu Antloga, Soljini trg 1, Maribor. 98

Odvetništvo dr. Fran Roš

naznanja, da je otvoril odvetniško pisarno v Laškem. 129

Grafjeve trake za cepljenje tri priporoda IGN. VOK, specialna trgovina živalskih strojev in koles Ljubljana, Sodna ulica št. 7. 126

Trezen in zanesljiv klapac h konjem se sprejme pod dobrimi pogoji pri trgovcu Karl Cimperšek v Servici. 125

Drago vam plačam lego, snob lipovo cvetje!

Zbirajte ga in javite, kakšno množino ga imate! Vreče vam pošljem in prevzamem po porzetju. Vreče Vabte, Zalce pri Celju. — Ponudbe trgovcev prosim le z navedbo cene. 121

Učenca, zaravega

do 15 let starega, poštenih staršev, kakor tudi več pomočnikov sprejme takoj Mihael Dobrave, slikarji in plekarski mojster v Celju, Gosposka ulica št. 2.112

Pomočnik za uradnico in za prakso, slovensčine in nemščine v pisavi popolnoma zmožen in ima prakso v vinoreji in živinoreji se takoj sprejme. Ponudbe na oskrbnistvo graščine Gornja Radgonca. 119

Katrina Hrnčič zoper prafno helenca (groszina plesnoba) uporablja namesto žvepla, oddaja trgovina Marije Polz, Spilje. 110

Posestnica v Ravanju sprejme deklke, 10—12 let stare. Ki je brez staršev, za svojo. Ponudbe se naj pošljejo nadzupniškemu uradu v Heda. 111

Učenca sprejme Matija Hočvar, ključavničar, Rogoznica pri Ptaju. 194

Kakrom kati s kopo in 1 ali 2 hladilnimi cevmi z ali brez mehanika od 30—40 l se izdelajo ali popravijo. — Viljem Weiss, Soljini trg št. 1, (grad), Maribor. 185

1. register-kontrolna blagajna, kakor tudi 13 in parnih cevi, tudi za dimnike poršljivje, srednje mere 19 cm, tudi usnjate plošče, vodovodne cevi ter 1. in 2. kole srednje mere 90 cm vseh pri trdki, Franc Schell, in in blagajničarki ključave Jar v Mariboru, Korotška cesta 51. 148

Slovenski fotograf

v Mariboru se vjudno priporoča cenjenemu občinstvu, društvam, pevskim zborom, novoporočencem mariborskega in ptujskega okraja za naročila. 1275

Franz Kurnik,

Grajska ulica 16, Maribor.

Kedor jo je poznal, jo je spoštoval, jo je ljubil, mojo skrbno, blago, dobro, nepozabno mater, gospo

Alojzijo Šilec rojeno Čutek.

posestnice pri Sv. Lenartu v Slov. goricah.

Božja previdnost in dobroti ji je naklonila, da je nekakala visoke starosti 75 let. Po daljšem bolehanju jo je Vsemogočni vdano v Njegovo brezokorno voljo, potolaženo s Svetotajstvi svete vere danes ob pol 6. uri popoldne poklcal k sebi v večno življenje.

Blagopokojno smo spremili v nedeljo dne 6. t. m. ob 10. uri dopoldne iz hiše smrt zadnjokrat k sv. maši v župno cerkev in od tod na pokopališče pri Sv. Lenartu v Slov. goricah k zaslužnemu, večnemu počitku.

Bodi j ohranjen blag spomin!

Sv. Lenart v Slov. goricah, dne 4. julija 1919. 161

Jurij Šilec, sodni oficijal, sin.

Zahvala

vsem sorodnikom, prijateljem in znancom, ki so izrazili sočutje ob smrti gospoda

Matije Sevnika,

sedn. nadofc. v pok.

in ga spremili k zadnjem počitku, osobito pred. duhovščini, sodniji, požarni brambi, pevskeemu društvu Vranska Vila ter gospodu naduč. Ivanu Kramarju za poslovilne besede ob grobu.

Vransko, dne 5. julija 1919.

171 Zalujoči ostali.